

ת"פ 24411/04/20 - מדינת ישראל נגד חיה אהרוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24411-04-20 מדינת ישראל נ' אהרוני

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
התביעה מדינת ישראל
נגד חיה אהרוני
הנאשמת ע"י שלוחת התביעות, רחובות
ע"י ב"כ עו"ד נסים לביא

החלטה

לפניי שתי בקשות - האחת, בקשת הנאשמת לביטול כתב אישום; השנייה, בקשת התביעה לתיקון כתב האישום.

מבוא וטענות הצדדים

- נגד הנאשמת הוגש ביום 22.4.20 כתב אישום המייחס לה עבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
 - לפי כתב האישום, בצהרי יום 14.11.19, בחנות אורבניקה במתחם "בילו סנטר", נטלה הנאשמת טאבלט השייך למתלוננת, ואשר נשכח במקום, ויצאה מהחנות.
 - הנאשמת ביקשה כי עניינה יסתים בהסדר מותנה. אולם, היחידה להסדרים מותנים מצאה כי ההליך לא מתאים להסדר מותנה.
 - לפי עמדת התביעה, כפי שהובאה בדיון ובהודעה של ראש היחידה להסדרים מותנים, למרות שמדובר בגניבה במציאה, גניבת מכשירים אלקטרוניים חכמים אינה נתפסת כגניבה רגילה או פעוטת ערך, משום שהמכשיר אוצר בתוכו זיכרונות משמעותיים לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי של בעליו. התביעה גם הפנתה להנחיית ראש חטיבת התביעות בנושא "מדיניות התביעה באשר לעבירה של גניבת מכשירים אלקטרוניים חכמים" מיום 8.5.19, אשר לטענתה תואמת את הנחיית היועץ המשפטי בעניין הסדרים מותנים.
- עוד הוסיפה, כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מצדיקות העברת התיק להסדר מותנה, ובכלל זאת: הנאשמת הבחינה בטאבלט בדרכה לתשלום בקופה בחנות. היא לקחה את הטאבלט, הניחה אותו על הדלפק והחלה לשלם על המוצרים שרכשה. במעמד זה, לא פנתה הנאשמת לקופאים או ללקוחות נוספים במטרה לאתר את הבעלים. בתום הרכישה הנאשמת שמה את הטאבלט בשקית הקניות ויצאה מן החנות. הנאשמת לא פעלה בשבועיים שלאחר מכן לאיתור הבעלים, ורק בעקבות סרטון מהחנות וצווים שניתנו, אותרה הנאשמת. הגניבה הסבה למתלוננת נזק גדול.

5. בהמשך לכך העלה בא כוח הנאשמת שורה של טענות מקדמיות המבססות, לטענתו, את עתירתו לביטול כתב האישום, ובכללן: סירוב התביעה להפנות הנאשמת להליך של הסדר מותנה פוגע פגיעה ממשית בתחושת הצדק וההגינות; שיקולי התביעה אינם סבירים וסותרים את החוק, משום שלטענתו עניינה של הנאשמת מקיים את רוב התנאים לסיום ההליך בהסדר מותנה; הנחיית ראש חטיבת התביעות להחריג גניבה של מכשירי טלפון חכם אינה תואמת את הנחיית היועץ המשפטי לממשלה והיא יוצרת קבוצה שאינה יכולה לזכות להסדר מותנה, תוך התעלמות מהנסיבות ומהנחיית היועץ המשפטי לממשלה; הנחיית ראש חטיבת התביעות יוצרת אכיפה מפלה ובלתי שוויונית; במקרה הנדון אין מדובר במכשיר טלפון חכם כי אם במחשב טאבלט המשמש את המתלוננת לצרכי עבודה; העובדות המיוחדות לנאשמת בכתב האישום מתיישבות באופן מובהק עם הגדרתו ותכליתו של סייג זוטי דברים.

עוד הוסיף בא כוח הנאשמת וטען, כי לא קיימת מחלוקת עובדתית והנסיבות מלמדות על חומרתה הנמוכה של העבירה: העבירה המיוחסת היא גניבה במציאה; לאירוע לא קדם כל תכנון; הנאשמת לא עשתה במכשיר כל שימוש; הנאשמת בעלת תעודת הוראה שלזכותה ניתן לזקוף עשיית רבת הישגים בתחום חינוך ילדים בגיל הרך. הרשעה תביא לביטול רישיון ההוראה, פגיעה חמורה בשמה הטוב וגדיעת מטה לחמה. מכאן טען, כי התועלת מביטול כתב האישום והפניית עניינה של הנאשמת להליך של הסדר מותנה גבוהה בעשרות מונים מהעמדתה לדין.

6. התביעה בתגובתה השיבה כי דין טענות הנאשמת להגנה מן הצדק זוטי דברים להידחות. לטענתה, הסמכות להפנות תיק להסדר מותנה מסורה לשיקול דעת של התביעה, השוקלת את האינטרס הציבורי והנסיבות הפרטניות, בהתאם להנחיית היועץ המשפטי לממשלה. אכן, לפי הנחיית ראש חטיבת תביעות, ככלל, לא יעברו תיקים הכוללים עבירה של גניבת טלפון חכם

להסדר מותנה. עם זאת, נקבע בהנחיה כי במקרים יוצאי דופן, ניתן יהיה לשקול נקיטה בהליך של הסדר מותנה גם בתיקים של גניבת טלפון חכם, בהתאם לסוג המכשיר, גניבה יזומה או בדרך של מציאה, המקום ממנו נגנב המכשיר, הזמן שחלף, האם המכשיר הוחזר לבעליו, והאם ביוזמת החשוד. לטענתה, במקרה הנדון, נוכח מכלול הנסיבות, אין התיק מתאים להסדר מותנה. גם לא הונחה תשתית בדבר אכיפה מפלה ובלתי שוויונית.

עוד הוסיפה, כי גם לא מתקיימים התנאים לקביעה כי מדובר בזוטי דברים, וזאת נוכח נסיבות הגניבה, היעדר החזרת המכשיר אלא לאחר התערבות המשטרה והנזק שנגרם למתלוננת. מכאן, כי אין מדובר במעשה קל ערך וישנו אינטרס ציבורי להעמיד את הנאשמת לדין. גם נסיבותיה האישיות של הנאשמת אינן מספקות לצורך כך.

7. במקביל הגישה התביעה בקשה לתיקון כתב האישום, על דרך של שינוי אופן הניסוח של העובדות בסעיפים 1 - 2, הוספת סעיף 3 לפרק העובדות, והוספה בהוראות החיקוק כי מדובר בעבירה של גניבה במציאה. לטענת התביעה, התיקון המבוקש מבוסס על חומר החקירה הקיים, הנמצא בידי הנאשמת זה מכבר.

8. בא כוח הנאשמת התנגד לבקשה לתיקון כתב האישום בפרק העובדות אולם הסכים לתיקון בפרק הוראת החיקוק, באשר לגניבה במציאה. לטענתו, הבקשה הוגשה בעקבות משא ומתן שהתנהל בין הצדדים והטענות המקדמיות שהעלה. מכאן טען, כי יש בתיקון כדי להחמיר את מצבה של הנאשמת ולפייס את להיעתר לבקשה.

דין והכרעה

בקשת הנאשמת לביטול כתב אישום

9. לפי סעיף 67א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982:

(ב) ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר ... אם ראה כי נסיבות העניין בכללותן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכח עריכת ההסדר ומילוי תנאיו.
(ג) לא ייערך הסדר אלא בעבירה מסוג חטא או עוון, או בעבירה מסוג פשע המנויה בתוספת השישית ...
(ד) תובע רשאי לסגור תיק בהסדר בהתקיים שני אלה:

(1) העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, אינו כולל מאסר בפועל;
(2) אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, שנרשם בעניינו של החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר, לרבות הסדר שנערך בעבר, ואין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר.

10. המחוקק הקנה לתובע - ולא לבית המשפט - את הסמכות לסגור תיק בהסדר מותנה, וממילא גם את שיקול הדעת באשר לנסיבות שבהן יתאים תיק להסדר כזה.

11. הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.3042 מסדירה את שיקול הדעת של התביעה בהחלטה על הסדר מותנה, לפי סעיף 67א לחוק סדר הדין הפלילי, הנזכר.

12. לפי סעיף ג.2 להנחיית היועץ המשפטי לממשלה, ככלל, השימוש בהסדר מותנה נועד לחול על עבירות קלות או עבירות שבוצעו בנסיבות מקלות. ממשיך סעיף ג.4 וקובע, כי החוק מסמיך את רשות התביעה להחיל את הוראות החוק על עבירות ונסיבות בדרך של הנחיית היועץ המשפטי לממשלה, ומשכך רשות התביעה רשאית להחיל את החוק רק על עבירות ונסיבות העומדות בדרישות החוק, כפי שנקבעו בהנחייה. עוד נקבע בסעיף ג.5, כי גורמי התביעה יהיו רשאים להחיל הסדר מותנה על העבירות המנויות בתוספת ובנסיבות שנקבעו בה.

13. בין היתר נקבע בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, כי לא בכל עבירה שבה רשאי התובע לסיים הליך פלילי בהסדר מותנה, הוא חייב לעשות כן. סעיף ג.12 מפרט את הנסיבות שעל התובע לקחת בחשבון: נסיבות אישיות של החשוד; נסיבות ביצוע העבירה; תוצאות העבירה; התנהלות החשוד לאחר ביצוע העבירה; ונסיבות מקלות אחרות.

14. על התובע לבחון, לפי סעיף ג.13, גם את תנאי הסף הבאים: העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, אינו כולל מאסר בפועל, ובכלל זה עבודות שירות; לחשוד אין עבר פלילי ב-5 השנים האחרונות ואין תיקים תלויים ועומדים; קיומן של ראיות מספקות לאישום.

15. לפי נספח ב' להנחיית היועץ המשפטי לממשלה, עבירת הגניבה היא אחת העבירות שבהן רשאית התביעה המשטרית לסיים הליך פלילי בהסדר מותנה.
16. השאלה העיקרית היא אם יש מקום להתערב בהחלטת התביעה שלא לסיים ההליך בעניינה של הנאשמת בהסדר מותנה?
17. ככלל, בית המשפט אינו משמש כ"תובע על" ואינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול דעתו, אלא במקרים חריגים בלבד (ראו, למשל: בג"צ 3884/16 פלונית נ' השר לביטחון פנים, בפסקה 40 (20.11.17); בג"צ 9443/16 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה (15.8.17); בג"צ 5699/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה, בעמ' 49 (26.2.08); בג"צ 5675/04 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נט(1) 199, 208 (2004)).
18. עם זאת, שיקול דעתה של התביעה אינו נקי מכל ביקורת. שתי דוקטרינות מרכזיות התפתחו, במהלך השנים בפסיקת בית המשפט העליון לבחינת סוגיית התערבות בית המשפט בשיקול דעתה של התביעה: האחת, דוקטרינת ההגנה מן הצדק; והשנייה, דוקטרינת הביקורת המנהלית (על היחס ביניהן, ראו: רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי, בעמ' 19 (31.10.18); ראו גם: רענן גלעדי "דוקטרינת הביקורת המינהלית בפלילים" 529 ספר אליהו מצא (2015)). דוקטרינת הביקורת המנהלית זכתה לאחרונה לביקורת בפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 7052/18 מדינת ישראל נ' רותם (5.5.20). אולם, דיון נוסף עודנו תלוי ועומד בעניין זה בדנ"פ 5387/20 רותם נ' מדינת ישראל.
19. במקרה הנדון, אין צורך להידרש למחלוקת שנפלה ביחס לתחולת דוקטרינת הביקורת המנהלית, וניתן להסתפק בבחינת ההחלטה של היחידה להסדרים מותנים בראי דוקטרינת ההגנה מן הצדק המעוגנת הן בחקיקה והן בפסיקת בית המשפט העליון. בבחינת טענות להגנה מן הצדק, על בית המשפט לאזן בין השיקולים השונים באמצעות מבחן תלת שלבי: בשלב הראשון, בוחן בית המשפט אם נפל פגם, וככל שנפל את עוצמתו; בשלב השני, נבחנת השאלה אם בקיום ההליך הפלילי חרף הפגם יש משום פגיעה בתחושת הצדק וההגינות; ובשלב השלישי, יעניק בית המשפט את הסעד ההולם המאזן כראוי בין השיקולים, האינטרסים והערכים העומדים ביסוד ההליך הפלילי, ובין הפגם שנפל בהליך (ע"פ 4444/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.10.18); ע"פ 2868/13 חייבטוב נ' מדינת ישראל (2.8.18); ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ', פ"ד נט(6) 776, 806 (2005)).
20. בנסיבות המקרה, לא מצאתי כי מתקיימת עילה להתערב בשיקול דעתה של היחידה להסדרים מותנים, משמע, כי החלטת היחידה להסדרים מותנים לא עומדת בסתירה מהותית לעקרונות של צדק או הגינות משפטית, וגם לא נפלו בה פגמים המצדיקים את התערבות בית המשפט. בהיעדר פגם, גם אין מקום לבחינת ההסדר בראי דוקטרינת הביקורת המינהלית.
21. לפי ההסדר החקיקתי, הסמכות להחליט כי עניין מסוים מתאים להסדר מותנה מסורה לתביעה. לפי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה, התביעה רשאית להציע הסדר מותנה בעבירות המנויות בתוספת, ובכלל זה בעבירה של גניבה.
22. עם זאת, לא בכל מקרה שבו עסקין בעבירה המנויה בתוספת, חייבת התביעה להציע הסדר מותנה.

התביעה רשאית, בהחלטה אם להציע הסדר מותנה בעבירה המנויה בתוספת, לקחת בחשבון, כפי שפורט, את נסיבותיו האישיות של החשוד, נסיבות ביצוע העבירה, תוצאות העבירה, התנהלות הנאשם לאחר ביצוע העבירה, ונסיבות מקלות אחרות. על התביעה גם לבחון, קיומם של תנאי סף, ובכלל זה, כי העונש המתאים לנאשם, לדעת התביעה, אינו כולל מאסר בפועל, ובכלל זה עבודות שירות.

23. עמדת ראש יחידת הסדרים מותנים כי המקרה הנדון אינו מתאים להסדר מותנה בשל נסיבותיו, לא עומדת בסתירה מהותית לעקרונות של צדק או הגינות משפטית, וגם לא נפלו בה פגמים המצדיקים את התערבות בית המשפט.

הנאשמת אמנם גנבה את הטלפון במציאה, שהיא נסיבה מקלה, אולם בה בעת, לא ניתן להתעלם ממכלול הנסיבות הקשורות למציאת הטלפון ולהתנהלות הנאשמת לאחר המציאה. הנאשמת הבחינה בטאבלט בדרכה לתשלום בקופה בחנות. היא לקחה את הטאבלט, הניחה אותו על הדלפק והחלה לשלם על המוצרים שרכשה. במעמד זה, לא פנתה הנאשמת לקופאים או ללקוחות נוספים במטרה לאתר את הבעלים. בתום הרכישה הנאשמת שמה את הטאבלט בשקית הקניות ויצאה מן החנות. משמעות הדבר, כי הנאשמת ניצלה את חוסר תשומת הלב של המתלוננת היתה מודעת למעשיה בזמן אמת. הנאשמת לא פעלה בשבועיים שלאחר מכן לאיתור הבעלים, והטאבלט הוחזר רק משום שהנאשמת נתפסה.

24. כאן המקום להעיר, כי למרות שסברתי אני, כי ניתן היה לסיים את התיק בהסדר מותנה, בין היתר נוכח נסיבותיה האישיות של הנאשמת, ואף הצעתי לתביעה לשקול מחדש את עמדתה, החלטת התביעה אינה עומדת בסתירה לעקרונות ההגינות והצדק. גם לא הונחה תשתית כלשהי בדבר אכיפה ברינית. לא מצאתי גם מקום לדון בטענה, כי הנחיית התביעה המשטרית לעניין הסדרים מותנים בסוגייה של טלפונים חכמים סותרת את הנחיית היועץ המשפטי לממשלה, משום שבסופו של דבר, ההחלטה במקרה הנדון נטועה בנסיבות והיא עולה בקנה אחד עם הנחיית היועץ המשפטי לממשלה.

25. לאור האמור, אין מקום להתערבות בשיקול דעת התביעה, אשר הפעילה שיקול דעתה בסבירות, ובקשת הנאשמת לביטול כתב האישום - נדחית.

26. גם אין בידי לאמץ את טענת הנאשמת כי מדובר בזוטי דברים.

27. לפי סעיף 34 לחוק העונשין, שעננינו "זוטי דברים":

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך"

28. בבסיס סייג זוטי דברים עומד הרעיון של נטילת הפלילות ממעשה פשוט ערך בשל היעדר ענין ציבורי בהעמדה לדין. בנסיבות של קיום הסייג העבירה אמנם נעברה אולם הנזק הכרוך בה לענין הציבורי הוא כה פשוט עד שפלילות המעשה נעלמת(ראו: **עניין רותם**, פסקאות 62 - 63; ע"פ 4444/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (10.10.18); ע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ, פ"ד ס(2) 120, 143 (2005); יורם רבין ויניב ואקי **דיני עונשין**, כרך ב', 953 (מהדורה שלישית, תשע"א)).

29. לפי סעיף 34 הנזכר, הסייג של זוטי דברים מותנה בקיומם של התנאים המצטברים המפורטים בו, משמע, טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי מלמדים כי המעשה קל ערך.

30. לא ניתן לומר, כי גניבה של מכשיר טאבלט, ואף במציאה, היא מעשה קל ערך שאין עניין ציבורי בהעמדת הגונב לדין. מכשיר טאבלט - בדומה למכשיר טלפון סלולארי חכם - אוצר מידע רב שערכו לא יסולא בפז, וזאת בין אם מדובר במידע אישי, עסקי או מקצועי. למעשה, אלמלא נתפס המכשיר והוחזר, היה נגרם נזק בלתי הפיך למתלוננת. מכאן, שיש אינטרס ציבורי בהעמדה לדין של מי שגונב מכשיר טאבלט ואף במציאה.

31. לאור כל האמור, לא מתקיימים התנאים המצדיקים ביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק או מחמת זוטי דברים. בקשתה של הנאשמת לביטול כתב האישום - נדחית.

הבקשה לתיקון כתב האישום

32. סמכותו של בית המשפט לצוות על תיקון כתב אישום קבועה בסעיף 92(א) לחוק הסדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, שנוסחו כדלקמן:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או ירשם בפרוטוקול".

33. שיקול הדעת לאפשר תיקון כתב אישום לאחר תחילת המשפט מסור לבית המשפט והמבחן שנקבע בסעיף 92(א) הנזכר הוא של "הזדמנות סבירה להתגונן", משמע האם יש בתיקון כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם (ראו, למשל: ע"פ 4668/14 **אפללו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 17 (18.2.15); ע"פ 7953/12 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בסעיף 17 (27.6.13)).

34. הפסיקה התייחסה בהקשר זה למספר שיקולים נוספים שעל בית המשפט לקחת בחשבון, לרבות: השלב שבו התבקש התיקון, ובפרט אם החלו כבר דיוני ההוכחות ואם כן, באיזה שלב הם מצויים (ע"פ 4668/14 **אפללו נ' מדינת ישראל**, בסעיף 17 (18.2.15); ע"פ 104/89 **דרורי ואח' נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד**, פ"ד מד(1) 843, 848 (1990); ע"פ 329/68 **מדינת ישראל נ' כדורי**, פ"ד כב(2) 372, 377 (1968)).

35. בתי המשפט העבירו, לא אחת, ביקורת על בקשות של התביעה לתיקון כתב אישום בעקבות משא ומתן או גישור. במקרים מעין אלו סוטים בתי המשפט לעיתים מהכלל שלפיו יש להיעתר לבקשת התביעה לתיקון כתב האישום בטרם ניתנה תשובה מפורטת מטעם הנאשם לכתב האישום (ראו, למשל: ת"פ (ת"א) 18069-10-19 **מדינת ישראל נ' ליג'ישאל**, בפסקאות 27 - 28 (13.10.20); ת"פ (ת"א) 18235-08-15 **פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' קפלן**, בפסקה 50 (1.3.17); ת"פ (ת"א) 2511-01-14 **מדינת ישראל נ' סמקו** (1.6.14)).

36. התביעה הגישה את הבקשה לתיקון כתב האישום לאחר שבא כוח הנאשמת העלה את טענותיו המקדמיות, הן בפני התביעה והן במסגרת דיון שנערך. דיון הוכחות טרם נקבע. התיקון המבוקש שבמחלוקת עניינו שינוי אופן הניסוח של העובדות בסעיפים 1 - 2 והוספת סעיף 3 לפרק העובדות. התיקון שעניינו

בהוספת המילים "גניבה במציאה" בפרק הוראת החיקוק - אינו במחלוקת.

37. השוואה בין כתבי האישום - המקורי והמתוקן - מגלה כי כל התיקונים המבוקשים התבקשו בעקבות טענותיו של בא כוח הנאשמת. ברי, כי התיקונים נועדו להתמודד עם טענותיה המקדמיות של הנאשמת והם התבקשו רק בעקבות העלאת טענות אלו, הן במישרין מול התביעה והן בפני בית המשפט.
38. תיקון כתב אישום בעקבות העלאת טענות מקדמיות, ככלל, אינו ראוי, משום שיש בו כדי לשנות את מצבו של נאשם רק בשל טענות הגנה שהעלה. כל זאת, גם אם התיקון משקף את חומר חקירה קיים. מכאן, שיש בתיקון המבוקש כדי לפגוע בהגנתה של הנאשמת. כאן המקום להעיר, כי גם לא נהיר חשיבותו של התיקון המבוקש, שכן מעבר לתיקון נוסח כולל הוא בעיקר התייחסות לנסיבות שאירעו לאחר הגניבה. עובדות מעין אלו לרוב אינן חלק מכתב האישום. יתר על כן, ממילא רשאית התביעה לשקול עובדות אלו, כחלק מעמדתה באשר להסדר המותנה, גם אם אין הן נכללות בכתב האישום, והכל בהתאם להנחיית היועץ המשפטי לממשלה.
39. לפיכך, אינני מוצאת מקום להתיר את הגשת כתב האישום המתוקן, כפי שהועבר לעיון בית המשפט. ככל שהתביעה עומדת על בקשתה לתקן את כתב האישום, תגיש כתב אישום הכולל את התיקון המוסכם בלבד.

סיכום

40. בקשת הנאשמת לביטול כתב האישום מטעמי צדק או מחמת זוטי דברים - נדחית.
41. בקשת התביעה לתיקון כתב האישום - נדחית, למעט החלק המוסכם על בא כוח הנאשמת.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"א, 03 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.